

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 24 października 2018 r.

Pozwem z dnia 14 lipca 2016 roku powód E. D. 2 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o zasądzenie od G. W. kwoty 23828,85 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 14 lipca 2016 roku do dnia zapłaty. W uzasadnieniu wskazano, iż powód na podstawie umowy cesji wierzytelności przejął od firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. prawo do wierzytelności w stosunku do pozwanej z tytułu umowy pożyczki nr (...). Powód wniósł również o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przypisanych. (pozew k. 4-7)

Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny dnia 29 listopada 2016 roku wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym zasądając od pozwanej kwotę zgodnie z żądaniem pozwu oraz koszty procesu. (nakaz zapłaty k. 10)

Pozwana złożyła sprzeciw, w którym wniosła o uchylenie nakazu zapłaty oraz o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu pozwana poinformowała, iż jest w bardzo ciężkiej sytuacji zdrowotnej i finansowej. (sprzeciw k. 16-18)

Na skutek sprzeciwu pozwanej nakaz zapłaty utracił moc, a sprawa została przekazana do tut. Sądu zgodnie z art. 505[36] §1 k.p.c.. (postanowienie k. 31)

Do zamknięcia rozprawy stanowisko stron nie uległo zmianie.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl ogólnych zasad postępowania cywilnego strony mają obowiązek twierdzenia i dowodzenia tych wszystkich okoliczności (faktów), które stosownie do art. 227 k.p.c. mogą być przedmiotem dowodu. Ponadto z treści art. 232 k.p.c. wynika, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Na powodzie spoczywa więc ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie pozwu. Reguły rozkładu ciężaru dowodu, stosowane przez Sąd w fazie wyrokowania, mają fundamentalne znaczenie dla dokonania prawidłowej oceny wykonania przez każdą ze stron obowiązku dowodzenia w zakresie przesłanek uzasadniających roszczenie lub zwalniających stronę pozwaną od konieczności jego spełnienia. Obowiązkiem Sądu jest ustalenie, czy strona inicjująca proces wykazała okoliczności faktyczne, których zaistnienie determinuje możliwość jego skutecznego wpisania (subsumcji) w odpowiednią podstawę prawną. Jeśli ustalenia takiego dokonać nie można, to fakt ten samoistnie niweczy zasadność powództwa i to niezależnie od tego, czy pozwany z kolei udowodnił podstawy faktyczne przyjętej linii obrony czy też nie (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 4 października 2012, I ACa 510/12, opubl. baza prawna LEX Nr 1237866). Jeżeli zaś materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych w myśl twierdzeń jednej ze stron, sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów. Należy to rozumieć w ten sposób, że strona która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na niej spoczywał (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 stycznia 2012 roku, I ACa 1320/11, opubl. baza prawna LEX Nr 1108777). Jak wynika z treści art. 217 § 1 k.p.c. strona może aż do zamknięcia rozprawy przytaczać okoliczności faktyczne i dowody na uzasadnienie swoich wniosków lub dla odparcia wniosków i twierdzeń strony przeciwnej. § 2 cytowanego przepisu stanowi, że Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich we właściwym czasie bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. Wykrycie prawdy przez sąd ogranicza

się w zasadzie do: przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez strony, bowiem na nich spoczywa ciężar dowodu (art. 6 k.c.), zasada prawdy materialnej nie może bowiem przekreślać kontrydiktoryjności procesu, gdyż - ciężar wskazania niezbędnych dowodów spoczywa przede wszystkim na stronach procesowych. Działanie sądu z urzędu i przeprowadzenie dowodu niewskazanego przez stronę jest po uchyleniu art. 3 § 2 k.p.c. dopuszczalne tylko w wyjątkowych sytuacjach procesowych oraz musi wynikać z opartego na zobiektywizowanej ocenie przekonania o konieczności jego przeprowadzenia (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 10 kwietnia 2013 roku, III AUa 1468/12, opubl. baza prawna LEX Nr 1311941).

W rozpoznawanej sprawie powód ograniczył się do lakonicznego stwierdzenia w pozwie, że kwota 23665,59 zł stanowi zobowiązanie strony pozwanej na dzień sporządzenia pozwu, natomiast kwota 163,26 zł stanowi sumę opłat oraz kosztów dochodzenia zaległej należności naliczone zgodnie z warunkami umowy pożyczki.

Pełnomocnik powoda wezwany został zarządzeniem z dnia 22 grudnia 2017 roku do złożenia dokumentów objętych wnioskami dowodowymi jednakże pomimo doręczenia pełnomocnikowi zarządzenia w dniu 8 stycznia 2018 roku dokumentów tych nie złożył.

Powód nie przedstawił zatem żadnych dowodów na okoliczność istnienia dochodzonego roszczenia i jego wysokości, pomimo zaprzeczenia przez pozwaną okoliczności stanowiących podstawę faktyczną powództwa.

Wobec wniosku pozwanej o oddalenie powództwa, roszczenie powoda jako nieudowodnione co do zasady jak i co do wysokości należało oddalić. W związku z zaniechaniem przez stronę powodową inicjatywy dowodowej w ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na ustalenie, czy powództwo jest usprawiedliwione co do zasady jak i wysokości.

Z tych przyczyn orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.